

[Camrø]

slag, som man, så vidt jeg husker siden slutningen af 1960'erne, har fremlagt sammen med finanslovsforslagene for at tilkendegive sin mening om den fremtidige udgiftspolitik. Det er ikke således, at det kun er ved finanslovsforslagets fremsættelse, at dette ting får noget at vide om, hvad regeringen agter at gøre i fremtiden. Vi kan alle sammen læse budgetoverslagene, vi har alle sammen muligheder for at tage stilling til, om disse udgifter er rimelige, vi har alle sammen mulighed for at vurdere de forudsætninger, der ligger til grund, og altså også for at fremsætte forslag til lovændringer, der gør, at disse forudsætninger kan få et andet indhold udgiftsmæssigt set.

Det flerårige handlingsprogram, som regeringen har fremlagt for dansk økonomi, ligger meget tæt på det princip, som venstre her foreslår, og når der, som man vel tør forvente, kunne opnås enighed om den konkrete udformning af dette handlingsprogram, vil det indebære, at de statslige udgifter for en 3-årig periode fastlægges.

Venstres forslag indebærer jo altså en ny procedure for en permanent langsigtet udgiftsplanlægning for staten, og jeg vil gerne sige, at vi ser med positive øjne på, at vi finder sådanne nye procedurer. Jeg tror ikke, det først og fremmest ligger i folketingsbeslutningsforslagets teknik, jeg tror, det langt mere ligger i de beslutninger, vi kan træffe her i huset om en ændret procedure for vores behandling dels af finanslovsforslaget, dels af budgetoverslagene for de kommende år, men jo før jo bedre, hvis vi kan komme i gang med at træffe konkrete beslutninger på dette område.

Vi ser frem til en uddybende behandling i finansudvalget og vil meget gerne medvirke til at finde nye og bedre veje.

Palle Simonsen (KF):

Man kan vel stort set opdele venstres forslag i to hovedafsnit: dels forslag til egentlige nedsættelser af statens udgifter, dels forslag til en forbedret styring af de offentlige udgifter. Venstre har altså valgt at lægge disse tanker frem i form af et forslag til folketingsbeslutning. Vi har som bekendt fremsat et nogenlunde tilsvarende forslag, som er et oplæg til de drøftelser, der finder sted i disse dage, og vi kan konstatere på nuværende tids-

punkt, at der jo er en meget høj grad af sammenfald, både hvad angår forslag til besparelser, og hvad angår forslag til en bedre styring.

Jeg er enig med finansministeren i, at det jo nok ikke tjener så meget formål i dag at gå ind i en debat om de konkrete besparelsesforslag – der er nok drøftelser andetsteds, hvor det måske er mere interessant og mere konstruktivt – så det vil jeg lade ligge og til gengæld komme med nogle betragtninger om forslaget til en bedre styring.

Vi er meget enige med venstre i, at der er behov for en bedre styring af det offentlige udgifter som helhed. Finansministeren sagde her for et øjeblik siden, at der efter hans opfattelse egentlig var et ganske godt grundlag, fordi vi fik et finanslovsforslag, som folkettingen kunne stille ændringsforslag til, og vi havde et budgetoverslag for tre år, så man måtte sige, at grundlaget var i orden. Dertil vil jeg sige til finansministeren, at det teoretisk set er korrekt, men i praksis mener jeg ikke, at det er det. Jeg forstår godt, at en regering og et regeringsparti måske egentlig synes, at den procedure, vi har nu, er ganske udmærket, men den er ikke tilstrækkelig set ud fra folketingets synspunkt og folketingets ønske om at have en tilstrækkelig kontrol med styringen af det offentlige udgifter.

Jeg mener, der er to væsentlige årsager til, at finansministerens betragtninger er for teoretiske. Den ene er, at vi jo i folketinget – og det kan man selvfølgelig sige er folketingets fejl – ikke tilstrækkeligt indgående drøfter budgetoverslagstallene. I de senere år tror jeg det er fremgået af hver finanslovdebat, at nu skulle vi også til at gøre det, men man har ikke gjort det. Det kan man ikke bebrejde regeringen, det erkender jeg, men det ligger ligesom i proceduren, at det ikke lader sig gøre, og mig bekendt kan folketinget heller ikke stille ændringsforslag til budgetoverslagstallene. Vi har altså mulighed for at komme med kommentarer under finanslovdebatten, men vi har ikke nogen mulighed for at gennemføre egentlige ændringer af de budgetoverslagstal, som jo i praksis alene bliver regeringens.

Så siger finansministeren videre, at vi kan stille ændringsforslag. Ja, og det gør vi, men det er vel nok almindeligt kendt og erkendt, at det i realiteten er meget vanskeligt at gennemføre omfattende besparelser på finanslo-